

PROIECTUL DE LEGE

Organ al Comitetului orășenesc Petroșani al P.C.R. și al Sfatului popular orășenesc

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Anul XVIII
XXIII Nr. 5283

Duminică
16 octombrie
1966

4 pag. 25 bani

privind acordarea pensiilor de asigurări sociale de stat și a pensiei suplimentare

În Republica Socialistă România, oamenii muncii au dreptul la asigurarea materială, în caz de bătrânețe sau în cazul pierderii capacității de muncă, drept garantat de Constituție.

Dezvoltarea permanentă și în ritm susținut a economiei naționale și, pe această bază, sporirea an de an a venitului național, fac posibilă ridicarea continuă a bunăstării oamenilor muncii — scopul fundamental al politicii Partidului Comunist Român.

Consecvent acestei politici, Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român a hotărât și creșterea

veniturilor tuturor pensionarilor, hotărâre care face necesară îmbunătățirea actualului sistem de pensionare.

Regimul de pensionare îmbunătățit va constitui unul din elementele însemnate ale sistemului general de cointerese materială, un factor stimulator în producția bunurilor materiale și spirituale ale societății noastre, asigurând angajaților perspectiva obținerii la pensionare a unor venituri corespunzătoare, pe măsura contribuției aduse la dezvoltarea și propășirea patriei.

În acest scop, Marea Adunare Națională hotărăște:

— doi ani pentru cele care au născut 5 copii sau mai mulți și i-au crescut până la vârsta de 10 ani.

Pensionarea la limitele de vârstă astfel reduse se face numai la cererea angajației.

ART. 10. — Angajații fără capacitate vizuală au drept la pensie in-

tegrală pentru limită de vârstă, dacă au împlinit vârsta de 50 ani și au cel puțin 15 ani vechime în muncă.

ART. 11. — Personalul navigant profesionist din aeronautică, civilă și unele categorii de personal artistic din instituțiile de artă se

pensionează în condițiile stabilite prin Hotărâre a Consiliului de Miniștri.

ART. 12 (1) Pensia integrală pentru limită de vârstă se stabilește în procente din salariul tarifar, la împlinirea vechimii minime, după cum urmează:

Salariul tarifar	Pentru locurile de muncă cu condiții grele sau foarte vătămătoare		Pentru locurile de muncă cu condiții grele sau vătămătoare		Pentru celelalte locuri de muncă	
	(grupa I)		(grupa a II-a)		(grupa a III-a)	
	Pensia în procente din salariul tarifar	Cuantumul minim al pensiei (lei)	Pensia în procente din salariul tarifar	Cuantumul minim al pensiei (lei)	Pensia în procente din salariul tarifar	Cuantumul minim al pensiei (lei)
până la 800	100	—	95	—	90	—
de la 801—900	95	800	90	760	85	720
de la 901—1200	90	855	85	810	80	765
de la 1201—1600	85	1080	80	1020	75	960
de la 1601—2000	80	1360	75	1280	70	1200
de la 2001—2800	75	1600	70	1500	65	1400
peste 2800	70	2100	65	1960	60	1800

Pensii de asigurări sociale de stat

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

ART. 1. Au drept la pensie de asigurări sociale de stat:

- Angajații;
- cei care au devenit invalizi în timpul și din cauza îndeplinirii obligațiilor militare ori sarcinilor de stat sau obștești;
- studenții și elevii deveniți invalizi în timpul și din cauza efectuării practicii profesionale;
- urmașii celor prevăzuți mai sus.

ART. 2. Categoriile de pensii sînt:

- pentru limită de vârstă;
- de invaliditate;
- de urmași.

ART. 3. Pensionarii, precum și membrii lor de familie au drept la asistență medicală, medicamente, materiale sanitare, asistență socială, ajutoare și beneficiază de alte drepturi, în conformitate cu normele legale în vigoare.

ART. 4. Fondurile necesare plății pensiilor, a ajutorului social și a celorlalte drepturi cuvenite pensionarilor și membrilor lor de familie se realizează din contribuțiile întreprinderilor, instituțiilor, altor organizații și ale persoanelor fizice, precum și din sumele alocate în acest scop din bugetul de stat, fără nici o reținere din salariu.

ART. 5. Pentru stabilirea cuantumului pensiei se iau în considerare, după felul pensiei, următoarele elemente:

- vechimea în muncă;
- continuitatea în muncă;
- salariul tarifar de încadrare;
- gradul de invaliditate și cauza care a provocat invaliditatea;
- condițiile de la locul de muncă.

ART. 6. (1) Locurile de muncă, după condițiile în care s-a desfășurat activitatea, se împart în trei grupe în raport cu influența factorilor nocivi și cu intensitatea acestora:

Grupa I de muncă în care se încadrează locurile de muncă cu condiții foarte grele sau foarte vătămătoare;

Grupa II de muncă în care se încadrează locurile de muncă cu condiții grele sau vătămătoare;

Grupa III de muncă în care se încadrează celelalte locuri de muncă.

(2) Stabilirea locurilor de muncă care se încadrează în grupele I și II de muncă se face pe baza criteriilor prevăzute prin Hotărâre a Consiliului de Miniștri.

- Pentru fiecare an efectiv lucrat în locurile de muncă încadrate în grupele I și II se acordă următoarele sporuri de vechime în muncă:
- 6 luni pentru cei care au lucrat în locurile de muncă din grupa I;
- 3 luni pentru cei care au lucrat în locurile de muncă din grupa a II-a.

(2). — Pentru cei care au lucrat în locuri de muncă încadrate în grupele I și II, procentele de mai sus se aplică dacă angajații au lucrat efectiv, în acele locuri, 20 ani.

(3). — Dacă angajații din grupele I și II de muncă au o vechime mai mică de 20 ani în grupa respectivă, pensia se va calcula prin aplicarea procentelor de la grupa a III-a de muncă, acordându-se următoarele sporuri procentuale, proporțional cu anii muncii în grupa I și a II-a:

— 0,5 la sută din salariul tarifar pentru fiecare an lucrat efectiv în locuri de muncă încadrate în grupa I;

— 0,25 la sută din salariul tarifar pentru fiecare an lucrat efectiv în locuri de muncă încadrate în grupa a II-a.

(4). — Pentru fiecare an lucrat în plus peste vechimea minimă necesară obținerii pensiei integrale pentru limită de vârstă se acordă un procent suplimentar de 1 la sută aplicat la salariul tarifar.

ART. 13. — Angajații care, în ultima perioadă a activității lor, înainte de pensionare, au continuitate îndelungată în muncă în aceeași unitate, beneficiază de un spor la pensiile stabilite potrivit art. 12, în următoarele procente:

- 4 la sută pentru cei care au o continuitate în muncă de 10—15 ani;
- 7 la sută pentru cei care au o continuitate în muncă de 15—20 ani;
- 10 la sută pentru cei care au o continuitate în muncă de peste 20 ani.

ART. 14. (1) Pensia angajaților

care, pînă la împlinirea vîrstei de pensionare, au întrerupt activitatea în activitatea lor, se reduce după cum urmează:

a) cu 0,5 la sută pentru fiecare an de vechime anterior întreruperilor de 5—10 ani consecutivi.

b) cu 1 la sută pentru fiecare an de vechime anterior întreruperilor mai mari de 10 ani consecutivi;

(2) Se consideră justificate întreruperile în activitate pe timpul cîi o persoană:

- a fost în incapacitate totală sau parțială de muncă;
- a primit pensie sau ajutor social;
- a urmat cursurile unei forme de învățămînt de orice grad;
- a desfășurat o activitate remunerată sub orice formă dar care, potrivit legii, nu se ia în considerare ca vechime în muncă pentru acordarea pensiei;
- îngrijeste unul sau mai mulți copii în vîrstă de pînă la 10 ani sau de membrii de familie invalizi de gradul I sau II.

(3) Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale împreună cu Comitetul de Stat pentru Problemele de Muncă și Salarii și cu acordul Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor vor putea stabili și alte situații în care întreruperile în activitate sînt considerate justificate.

ART. 15. (1) Angajații care nu îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute pentru obținerea pensiei integrale pentru limită de vîrstă au drept la pensie, la împlinirea vîrstei prevăzute de lege, dacă au cel puțin 10 ani vechime în muncă.

(2) Pensia se calculează proporțional cu numărul anilor de muncă.

caracterizată prin pierderea parțială a capacității de muncă.

ART. 17. — După cauzele care provoacă invaliditatea, pensia de invaliditate este de două feluri:

- pensia de invaliditate cauzată de accident de muncă sau boală profesională;
- pensia de invaliditate cauzată de accident în afară de muncă sau boală obișnuită.

ART. 18. Pensia de invaliditate cauzată de accident de muncă sau boală profesională se acordă fără a se cere îndeplinirea vreunei condiții de vechime în muncă:

- angajaților;
- celor care îndeplinesc obligații militare;
- studenților și elevilor care fac practică profesională;
- celor care îndeplinesc sarcini de stat sau obștești.

ART. 19. (1) Prin accident de muncă se înțelege vătămarea violentă a organismului, precum și intoxicația acută profesională, care provoacă invaliditate ori deces, survenite în timpul îndeplinirii îndatoririlor de serviciu, obștești sau practicii profesionale.

(2) Accidentul survenit în timpul deplasării de la domiciliu spre locul de muncă și de la locul de muncă spre domiciliu se asimilează, în sensul prezentei legi, cu accidentul de muncă, dacă s-a produs în perioada necesară pentru deplasare.

(3) Se asimilează, de asemenea, cu accidentul de muncă, în ce privește dreptul la pensie, accidentul survenit în timpul și din cauza îndeplinirii obligațiilor militare.

(4) Prevederile alin. 1 se aplică, în mod corespunzător, și celor care îndeplinesc obligații militare, îndatoriri obștești sau efectuează practica profesională.

ART. 20. (1) Se consideră boli profesionale acelea care sînt cauzate de condițiile în care s-au desfășurat anumite munci.

(2) Bolile profesionale se stabilesc prin Hotărâre a Consiliului de Miniștri.

ART. 21. Pensia se acordă și în cazul în care invaliditatea s-a ivit ulterior accidentului de muncă sau îmbolnăvirii profesionale, dacă se

CAPITOLUL III

Pensia de invaliditate

ART. 16. (1) Au drept la pensie de invaliditate cei care au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă.

(2) Pensia de invaliditate se acordă la cererea celui îndreptățit, a tutorelui sau a curatorului său.

(3) Invaliditățile care au drept la pensie sînt de trei grade, în raport cu incapacitatea de muncă și anume:

a) invaliditatea de gradul I, caracterizată prin pierderea totală a capacității de muncă și nevoia de îngrijire și supraveghere a invalidului de către altă persoană;

b) invaliditatea de gradul II, caracterizată prin pierderea totală a capacității de muncă, cu posibilitatea invalidului de a se servi fără ajutorul altei persoane;

c) invaliditatea de gradul III, ca-

(Continuare în pag. a 2-a)

Proiectul de lege privind acordarea pensiilor de asigurări sociale de stat și a pensiei suplimentare

(Urmare din pag. 1)

constată că invaliditatea este consecința accidentului de muncă sau a bolii profesionale.

ART. 22. Cuantumul pensiei de invaliditate cauzată de accident de

muncă sau boală profesională se stabilește în procente din salariul tarifar, în raport cu gradul de invaliditate și grupa de muncă, astfel:

a) pentru gradul I de invaliditate:

GRUPA I—II DE MUNCĂ:

Salariul tarifar	Pensia în procente din salariul tarifar	Cuantumul minim al pensiei (lei)
până la 1 000 lei	100	—
de la 1 001—1 100 lei	95	1 000
de la 1 101—1 200 lei	90	1 045
de la 1 201—1 600 lei	85	1 089
de la 1 601—2 000 lei	80	1 350
de la 2 001—2 800 lei	75	1 600
peste 2 800 lei	70	2 100

GRUPA A III-A DE MUNCĂ:

Salariul tarifar	Pensia în procente din salariul tarifar	Cuantumul minim al pensiei (lei)
până la 800 lei	100	—
de la 801—900 lei	95	800
de la 901—1 000 lei	90	855
de la 1 001—1 100 lei	85	900
de la 1 101—1 200 lei	80	935
de la 1 201—1 600 lei	75	960
de la 1 601—2 000 lei	70	1 200
de la 2 001—2 800 lei	65	1 400
peste 2 800 lei	60	1 821

b) pentru gradul II de invaliditate, cuantumul pensiei este de 85 la sută din pensia stabilită pentru gradul I;

c) pentru gradul III de invaliditate, cuantumul pensiei este de 55 la sută din pensia stabilită pentru gradul I.

ART. 23. Pensia de invaliditate cauzată de accident în afară de muncă sau boală obișnuită se acordă:

a) angajaților, b) celor care îndeplinesc obligații militare.

ART. 24. (1) Pensia de invaliditate cauzată de accident în afară de muncă sau boală obișnuită se acordă celor care îndeplinesc obligații militare indiferent de vechimea în muncă, iar angajaților dacă au, la data ivirii invalidității, vechimea în muncă în raport cu vârsta arătată în tabelul de mai jos:

Vârsta la data ivirii invalidității	Vechimea minimă în muncă (ani)
până la 20 ani	1
de la 20 ani — 22 ani	2
de la 22 ani — 25 ani	3
de la 25 ani — 30 ani	6
de la 30 ani — 35 ani	9
de la 35 ani — 40 ani	12
de la 40 ani — 45 ani	14
de la 45 ani — 50 ani	16
de la 50 ani — 55 ani	18
de la 55 ani — 62 ani	20
peste 62 ani	22

(2) Pensia se acordă numai dacă invaliditatea a survenit în timpul activității salariale sau îndeplinirii obligațiilor militare, precum și în termen de 90 zile de la încetarea activității salariale sau a obligațiilor militare, în acest din urmă caz, numai dacă cei în cauză au avut calitatea de angajat înainte de îndeplinirea obligațiilor militare.

(3) Pensia se acordă și în cazul fiind invaliditatea s-a ivit în termen de un an de la încetarea activității salariale sau a obligațiilor militare — pentru cei care au avut mai înainte

calitatea de angajat — dacă invaliditatea este o consecință a unei boli contractate ori a unui accident survenit în timpul activității salariale sau a îndeplinirii obligațiilor militare.

ART. 25. Cuantumul pensiei de invaliditate cauzată de accident în afară de muncă sau boală obișnuită, pentru cei care au vechimea prevăzută de art. 24, se stabilește în procente de bază din salariul tarifar, în raport cu gradul de invaliditate, astfel:

a) pentru gradul I de invaliditate:

Salariul tarifar	Pensia în procente de bază din salariul tarifar	Cuantumul minim al pensiei la procentul de bază (lei)
până la 800 lei	65	—
de la 801 — 900 lei	60	520
de la 901 — 1 200 lei	55	540
de la 1 201 — 1 600 lei	50	660
de la 1 601 — 2 000 lei	45	800
de la 2 001 — 2 800 lei	40	900
peste 2 800 lei	35	1 120

Pentru fiecare an de vechime în muncă se acordă un procent suplimentar de 1 la sută din salariul tarifar;

b) pentru gradul II de invaliditate, cuantumul pensiei este de 85 la sută din pensia de invaliditate de gradul I;

c) pentru gradul III de invaliditate, cuantumul pensiei este de 55 la su-

tă din pensia de invaliditate de gradul I.

ART. 26. (1) Au drept la pensie de invaliditate cauzată de accident în afară de muncă sau boală obișnuită și cei care au o vechime mai mică decât aceea prevăzută la art. 24, dar nu mai puțin de 1/2 din această vechime.

(2) Pensia se calculează conform

art. 25, din cuantumul astfel stabilit se acordă pensia corespunzătoare vechimii avute în raport cu aceea cerută de art. 24.

ART. 27. (1) Pensionarii de invaliditate de gradul I au dreptul, în afară de pensie, la o indemnizație pentru îngrijire de:

— 300 lei lunar, pentru cei a căror invaliditate a fost cauzată de accident de muncă sau boală profesională;

— 200 lei lunar, pentru cei a căror invaliditate a fost cauzată de accident în afară de muncă sau boală obișnuită.

(2) De indemnizațiile prevăzute la alineatul precedent beneficiază și cei care, având o invaliditate de gradul I, primesc cuantumul pensiei pentru limită de vârstă.

ART. 28. (1) Pensionarii de invaliditate sînt supuși revizuirii medicale periodice, în ceea ce privește capacitatea lor de muncă, cu excepția celor care:

a) prezintă invalidități ireversibile;

b) au împlinit vârsta de 57 ani, bărbații, și 52 ani, femeile, în afară de invalizii de gradul III, cărora li s-a asigurat încadrarea în muncă și care rămîn supuși revizuirii medicale pînă la împlinirea vârstei de 62 ani, bărbații, și 57 ani, femeile;

c) au împlinit vârsta cerută pentru acordarea pensiei pentru limită de

vârstă, dacă pensionarea acestora se face la vârste mai mici decît 62 ani, respectiv 57 ani.

(2) Pensionarii de invaliditate pot cere revizuirea medicală ori de cîte ori starea sănătății lor s-a îmbunătățit sau s-a agravat.

ART. 29. (1) Invalizii de gradul I și II, care au vechimea în muncă necesară pentru obținerea pensiei pentru limită de vârstă, au dreptul la cuantumul acesteia, chiar dacă nu au împlinit vîrsta cerută pentru obținerea unei asemenea pensii.

(2) Invalizii de gradul III, nerevizuibili, care au vechimea în muncă de cel puțin 25 ani, bărbații, și 20 ani, femeile, au, de asemenea, dreptul la cuantumul pensiei pentru limită de vîrstă, chiar dacă nu au împlinit vîrsta cerută pentru obținerea acestei pensii.

(3) De dispozițiile alin. 1 și 2 beneficiază atît cei care au calitatea de pensionari de invaliditate, cît și cei care solicită înscrierea la pensie.

(4) Pensionarii de invaliditate, care primesc cuantumul pensiei pentru limită de vîrstă, rămîn supuși revizuirii medicale, cu excepția celor prevăzuți la art. 28, alin. 1.

(5) Cuantumul pensiei pentru limită de vîrstă se acordă, din oficiu, ori de cîte ori acesta este mai avantajos.

a) pînă la vîrsta de 16 ani sau, dacă continuă studiile, pînă la terminarea acestora, fără a depăși vîrsta de 25 ani;

b) dacă au devenit invalizi de orice grad înainte de împlinirea vîrștelor arătate la lit. a, pe toată durata invalidității.

(2) Frații și surorile se consideră că se află în întreținerea celui decedat dacă la data cererii de pensie sînt orfani de ambii părinți. În cazul că au părinți în viață, pensia se acordă numai dacă aceștia nu primesc pensie, nu sînt încadrați în muncă sau nu exercită o profesie ori o meserie pe cont propriu.

ART. 35. (1) În cazul cînd soția sau soțul supraviețuitor ori unul din părinții decedatului nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 32 sau 33, beneficiază de pensie de urmași, pe tot timpul cît nu sînt încadrați în muncă sau nu exercită o profesie ori o meserie pe cont propriu, dacă vreuna din aceste persoane îngrijește unul sau mai mulți copii, frați sau surori ai decedatului, care nu au împlinit vîrsta de 16 ani, pînă la împlinirea acestei vîrste, ori pînă la căsătoria sau decesul lor, intervenite înainte de împlinirea vîrștei menționate mai sus.

(2) Prevederile alin. 1 se aplică soțului supraviețuitor numai în cazul în care acesta îngrijește unul sau mai mulți copii din altă căsătorie ori frați sau surori ai soțului decedat.

ART. 36. (1) Cuantumul pensiei de urmași se stabilește luîndu-se ca bază de calcul:

a) pensia susținătorului decedat, dacă era pensionar. În cazul cînd cel decedat era pensionar de invaliditate de gradul II sau III, se va lua ca bază de calcul pensia de invaliditate de gradul I, diferențiată după cauza care a determinat înscrierea la pensie a susținătorului decedat;

b) pensia pentru limită de vîrstă ce s-ar fi cuvenit susținătorului decedat;

c) pensia corespunzătoare gradului I de invaliditate ce s-ar (fi cuvenit celui decedat, diferențiată după cauza care a provocat decesul.

(2) În cazul cînd celui decedat i s-ar fi cuvenit o altă pensie, într-un cuantum mai mare, se va lua ca bază de calcul această pensie, din oficiu.

(3) Pentru stabilirea pensiei de urmași cuvenită copiilor orfani de ambii părinți se vor lua ca bază de calcul pensiile cumulate ce se cuvin părinților decedați. În acest caz se vor lua în considerare pensiile cele mai avantajoase ce s-ar fi cuvenit părinților, după normele prevăzute la alin. 1 și 2.

(4) Asupra bazei de calcul se aplică unul din următoarele procente:

Procente	Numărul urmașilor cu drept la pensie
100	pentru 3 sau mai mulți
75	pentru 2
50	pentru 1

CAPITOLUL V

Ajutorul social

ART. 37. (1) Angajații care nu îndeplinesc condițiile pentru obținerea unei pensii și sînt lipsiți de mijloace proprii de existență au drept la ajutor social, ce se plătește din fondul de asigurări sociale de stat, dacă se încadrează în una din următoarele situații:

a) sînt în vîrstă de 62 ani, bărbații, și 57 ani, femeile, și au o vechime în muncă de cel puțin 5 ani;

b) sînt invalizi de orice grad, în urma unei boli obișnuite sau a unui accident în afară de muncă, și au cel puțin 1/4 din vechimea prevăzută la art. 24 necesară pentru acordarea pensiei de invaliditate.

(2) Prin mijloace proprii de existență se înțelege realizarea unor venituri lunare, egale cu cuantumul ajutorului social pentru categoria respectivă, sau mai mari.

ART. 38. Cei care primesc ajutor social, precum și membrii lor de familie beneficiază de drepturile prevăzute de art. 3.

ART. 39. Prin Hotărîre a Consiliului de Miniștri se va stabili cuantumul ajutorului social și se vor putea acorda anumite ajutoare și alte pensii sau cumpărături de produse.

Proiectul de lege privind acordarea pensiilor de asigurări sociale de stat și a pensiei suplimentare

(Urmasare din pag. a 2-a)

CAPITOLUL VI

Vechimea în muncă

ART. 40. (1) Vechime în muncă se consideră perioada cât o persoană a activat în calitate de angajat, indiferent de durata contractului de muncă și de modul de remunerare a muncii, precum și alte perioade ce se stabilesc prin Hotărâre a Consiliului de Miniștri.

(2) Pentru angajații care prestează muncă mai puțin de o normă întreagă se consideră vechime în muncă timpul lucrat, proporțional cu norma întreagă.

(3) Pentru cei care lucrează mai puțin de o normă se consideră ve-

chime în muncă timpul corespunzător unei norme întregi.

ART. 41. (1) Timpul lucrat în străinătate de un cetățean străin se consideră vechime în muncă numai pe baza convențiilor încheiate între Republica Socialistă România și statul respectiv, în condițiile stabilite de aceste convenții.

(2) Convențiile referitoare la problemele de prevederi sociale, încheiate de statul român cu alte state, vor fi aplicate în mod corespunzător de toate sectoarele de activitate care au case proprii de asigurări și pensii.

CAPITOLUL VII

Continuitatea în muncă în aceeași unitate

ART. 42. (1) Prin continuitate în muncă se înțelege prestarea neîntreruptă a activității în cadrul aceleiași unități.

(2) De asemenea, se consideră că există aceeași continuitate, în sensul prezentei legi, și în cazul în care angajatul a fost transferat în interesul serviciului, în altă unitate, precum și în situațiile în care angajatul:

- a) a îndeplinit obligații militare;
- b) a fost trimis să urmeze o școală

în scopul pregătirii profesionale sau politice;

c) a îndeplinit o funcție eligibilă;

d) a fost în incapacitate temporară de muncă;

e) a încetat activitatea în urma desfacerii contractului său de muncă, dacă aceasta a avut loc pentru motive ce nu îi sînt imputabile.

(3) Pentru a beneficia de prevederile alin. 2 lit. a-e inclusiv, angajatul trebuie să se reîncadreze în muncă în termen de cel mult 90 zile de la data încetării acestor situații.

CAPITOLUL VIII

Salariul tarifar

ART. 43. (1) Salariul tarifar care se ia ca bază de calcul la stabilirea pensiei este media salariilor tarifare lunare din 5 ani lucrați consecutiv, la alegerea angajatului, din ultimii 10 ani socotîți de la încetarea activității salariale.

(2) Dacă în ultimii 10 ani angajatul a lucrat mai puțin de 5 ani, baza de calcul a pensiei este media salariilor tarifare lunare din perioada în care a lucrat.

(3) Salariile tarifare de încadrare care se iau ca bază de calcul pentru stabilirea mediei salariilor tarifare lunare, celor care au încetat activitatea după 1 august 1959, sînt cele în vigoare la data cederii de pensionare.

(4) Pentru cei care au încetat activitatea înainte de 1 august 1959 salariul pe baza căruia se calculează pensia este cel folosit la recalcularea pensiilor conform Decretului nr. 292/1959.

ART. 44. (1) Media salariilor tarifare lunare, care se ia în considerare la calcularea pensiei, se stabilește pe baza:

a) salariului tarifar lunar de încadrare pentru cei retribuiți cu luna;

b) salariului tarifar de încadrare corespunzător la 204 ore, pentru cei retribuiți cu ora;

c) salariului tarifar de calcul pentru cei retribuiți cu cota procentuală;

d) salariului la care s-a plătit contribuția de asigurări sociale pentru cei angajați la persoane fizice.

(2) Pentru angajații care cumulează două funcții, la stabilirea mediei salariilor tarifare lunare se ia în considerare salariul tarifar al funcției de bază, iar pentru cei care sînt încadrați în posturi cu o jumătate de normă, salariul tarifar de încadrare corespunzător normei întregi.

CAPITOLUL IX

Stabilirea pensiilor și ajutoarelor sociale

ART. 45. (1) Stabilirea pensiei și ajutorului social se face prin decizii date de către organele de prevederi sociale raionale, orașenești sau de raion orașenești.

(2) Impotriva deciziilor date de organele prevăzute la alin. 1 se poate face contestație în termen de 60 de zile de la comunicarea acesteia, la comisiile de contestație de pe lângă organele de prevederi sociale regionale, respectiv al orașului București.

(3) Deciziile comisiilor de contestații sînt definitive.

ART. 46. Deciziile comisiilor de contestații pot fi revizuite de către acestea ori de cîte ori se constată erori.

ART. 47. (1) Comisiile de contestații se numesc prin decizie a comitetului executiv al statului popular regional, respectiv al orașului București, și vor avea următoarea componență:

— un judecător al tribunalului regional, respectiv al tribunalului orașului București, ca președinte;

— șeful organului regional de prevederi sociale, respectiv al orașului București, ca membru;

— un delegat sindical desemnat de către organul sindical regional, respectiv al orașului București, ca membru.

(2) Președintele și membrii comisiei vor avea cîte un supleant, numit în aceleași condiții.

ART. 48. (1) În cazul cînd o persoană a lucrat în mai multe sectoare de activitate care au case proprii de asigurări și pensii, i se va stabili pensie sau ajutor social pentru limită de vîrstă în cadrul asigurărilor sociale de stat, luîndu-se în considerare perioadele cît a lucrat în aceste sectoare, numai dacă mai mult de jumătate din vechimea în muncă pe care o are a lucrat ca atgajat. Perioadele de timp cît s-a lucrat în alte sectoare de activitate se iau în considerare dacă ele se recunosc ca vechime în muncă pentru acordarea unui drept de pensie de către casele de asigurări și pensii ale acelor sectoare.

(2) De asemenea, vechimea în muncă cîvută în calitate de angajat va fi luată în considerare de fiecare dintre casele de asigurări și pensii ale sectoarelor de activitate respective.

(3) În cazul cînd nu este îndeplinită condiția prevăzută la alin. 1 pentru stabilirea dreptului în cadrul asigurărilor sociale de stat și cel în cauză optează pentru pensie în cadrul acestui sector, i se va putea stabili pensia numai pe baza vechimii avute ca angajat, fără a se lua în considerare și activitatea prestată în alte sectoare.

(4) Pensia de invaliditate și ajutorul social de invaliditate se acordă de casa de pensii a sectorului de activitate în care s-a produs invaliditatea.

(5) În cazul cînd părintii au lucrat în sectoare diferite, cu case proprii de asigurări și pensii, copiii orfani de ambii părinți vor primi pensie de urmaș, în condițiile legii, de la ambele case.

ART. 49. (1) Incadrarea în grade de invaliditate se face de către comisiile de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă.

(2) Normele de organizare și funcționare a comisiilor prevăzute la alin. 1 se stabilesc de Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale cu acordul Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor.

ART. 50. Pensia, ajutorul social și orice alte sume stabilite, convenite pensionarului sau beneficiarului de ajutor social, rămase neplătite, se prescriu în termen de 12 luni de la data cînd trebuiau să fie achitate.

ART. 51. (1) Sumele plătite în plus cu titlu de pensie, ajutor social sau alte drepturi aferente, se recuperează de la cei care le-au primit.

(2) În cazul în care sumele plătite în plus nu pot fi recuperate de la acestia, angajații, care se fac vinovați de producerea dămei, vor fi ținuți răspunzători, potrivit dispozițiilor Codului Muncii.

(3) Recuperarea de la pensionarii sau beneficiarii de ajutor social a sumelor plătite în plus se face pe baza deciziei, date de organele de prevederi sociale, care constituie titlu executoriu. Decizia poate fi atacată în condițiile art. 45 și 46, contestația suspendînd executarea pînă la soluționarea ei definitivă.

(4) Dreptul de a se cere recuperarea sumelor plătite în plus pensionarilor și beneficiarilor de ajutor social se prescrie în termen de 12 luni de la data efectuării plății.

(5) În caz de deces al pensionarului sau beneficiarului de ajutor social, sumele rămase nerecuperate nu se mai urmăresc.

CAPITOLUL X

Transformarea și recalcularea pensiilor

ART. 52. (1) Pensia pentru limită de vîrstă a unui pensionar, care continuă activitatea și care devine invalid ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, poate fi transformată, la cererea pensionarului, în pensie de invaliditate cauzată de accident de muncă sau boală profesională.

(2) Pensionarii de invaliditate de orice grad pot cere transformarea pensiei de invaliditate în pensie pentru limită de vîrstă, dacă îndeplinesc condițiile de vechime în muncă și de vîrstă, prevăzute de lege, pentru acordarea unei pensii pentru limită de vîrstă.

ART. 53. (1) Pensionarul care rămîne sau se reîncadrează în muncă după pensionare are dreptul să i se recalculeze pensia, luîndu-se în considerare și timpul muncit după stabilirea inițială a pensiei.

(2) În cazul în care pensionarul își continuă activitatea în alt sector de muncă decît acela căruia îi aparține casa de asigurări și pensii care i-a stabilit pensia, recalcularea se face, în condițiile arătate la alin. 1, de către casa care îi plătește pensia.

ART. 54. În cazul cînd se schimbă gradul de invaliditate al unui pensionar cu pensie de invaliditate cauzată de un accident de muncă sau boală profesională, într-un grad de invaliditate mai mare, datorită unei boli obișnuite sau unui accident în afară de muncă, pensia se va recalcula la procentele corespunzătoare noului grad de invaliditate, pentru accident de muncă sau boală profesională.

CAPITOLUL XI

Suspendarea plății pensiei și ajutorului social și pierderea dreptului la pensie și ajutor social

ART. 55. (1) Plata pensiei se suspendă pe timpul cît pensionarul:

a) își stabilește domiciliul pe teritoriul altei țări;

b) execută o pedeapsă privată de libertate;

c) lucrează în baza unui contract de muncă, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 59, 60 și 61.

(2) De asemenea, dacă soțul supravieșuitor s-a recăsătorit, plata pensiei se suspendă pe tot timpul cît durează noua căsătorie.

(3) Plata ajutorului social se suspendă în situațiile prevăzute la alin. 1, lit. a și b, precum și pe timpul în care beneficiarul realizează venituri de orice natură egale cu cuantumul

ajutorului social pentru categoria respectivă sau mai mari.

(4) Membrii de familie ai pensionarilor aflați în situația prevăzută la alin. 1, lit. b, care îndeplinesc condițiile pentru a primi pensie de urmaș, au drept la pensia care li s-ar fi convenit în această calitate pe tot timpul suspendării plății drepturilor pensionarilor.

ART. 56. (1) În cazul prevăzut de art. 55, alin. 1, lit. b, dacă hotărîrea de condamnare a fost desființată și cel în cauză a fost achitat, se vor plăti sumele datorate pe întreaga durată a suspendării, scăzîndu-se sumele plătite urmașilor.

(2) În caz de executare a pedepsei sau de grațiere ori de amnistiere a

faptei pentru care pensionarul sau beneficiarul de ajutor social a fost condamnat la o pedeapsă privativă de libertate și care a condus la suspendarea plății dreptului, plata se reia cu începere din prima zi a lunii următoare celeia în care pensionarul sau beneficiarul de ajutor social a fost eliberat.

(3) Cînd încetează celelalte cauze de suspendare, plata pensiei sau a ajutorului social se reia cu începere din prima zi a lunii următoare celeia în care a intervenit încetarea cauzei de suspendare.

ART. 57. Organele de urmărire penală, organele procuraturii și instanțele judecătorești au obligația ca, în termen de 15 zile de la data arestării pensionarului sau beneficiarului de ajutor social în baza unei hotărîri de condamnare rămase definitivă, să comunice această situație, în scris, organului de prevederi sociale respectiv, în vederea suspendării plății pensiei sau ajutorului social.

ART. 58. Pierd dreptul la pensie și la ajutor social cei care:

a) și-au provocat o invaliditate în mod voit, în vederea obținerii unui drept la pensie sau ajutor social, ori au căpătat o invaliditate săvîrșind o faptă penală, însă numai în ceea ce privește dreptul la pensie sau ajutor social decurgînd din această invaliditate;

b) au fost condamnați pentru uciderea sau cauzarea unei invalidități susținătorului, însă numai în ceea ce privește dreptul la pensie decurgînd de pe urma acestui susținător decedat.

CAPITOLUL XII

Cumulul pensiei cu salariul

ART. 59. (1) Pensionarii cu pensii integrale pentru limită de vîrstă, precum și pensionarii cu pensii acordate prin Hotărîri ale Consiliului de Miniștri și ale altor organe competente, strict necesari unităților, menținuți sau reîncadrați în muncă, în funcții admise la cumul, au dreptul, pe timpul cît lucrează, să primească, pe lângă salariu, și 50 la sută din pensie, dar nu mai puțin de 500 lei.

(2) Ministerele, celelalte organe centrale și Comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și ale orașelor București și Constanța stabilesc meseriile și funcțiile în care se admite cumulul pensiei cu salariul.

ART. 60. (1) Pensionarii prevăzuți la art. 59 alin. 1 primesc, pe lângă salariu, și pensia în întregime, pe timpul cît sînt angajați:

a) în posturi cu pînă la 1/2 normă inclusiv;

b) cu contracte de muncă pe durată determinată de pînă la 4 luni, în cursul unui an calendaristic;

c) la persoane fizice, cooperative agricole de producție și case de ajutor reciproc.

(2) De asemenea, beneficiază de pensie în întregime, pe lângă salariu, și alte categorii de angajați stabilite prin Hotărîri ale Consiliului de Miniștri, indiferent de felul pensiei.

ART. 61. (1) Pensionarii de invaliditate de gradul III vor primi pe timpul cît sînt angajați, pe lângă salariu și pensia integrală, fără ca acestea împreună să poată depăși salariul tarifar în vigoare, corespunzător funcției avute la data pensionării de invaliditate.

(2) În cazul în care salariul tarifar împreună cu pensia ori numai salariul tarifar depășesc salariul tarifar în vigoare, corespunzător funcției avute la data pensionării de

(Continuare în pag. a 4-a)

Proiectul de lege privind acordarea pensiilor de asigurări sociale de stat și a pensiei suplimentare

(Urmare din pag. a 3-a)

invaliditate, pensia se reduce sau se suspendă, după caz. Salariul tarifar în vigoare este cel din luna pentru care se face plata.

(3) Pensionarii de invaliditate

gradul I și II, care au recomanda-rea organelor de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă pentru prestarea unei activități cu caracter reconfortant, vor primi pe timpul cât sînt încadrați în muncă, pensia în întregime.

CAPITOLUL XIII

Dispoziții finale

ART. 62. (1) Persoanele care dovedesc cu acte că au cotizat la fostele asigurări sociale în altă calitate decît aceea de angajat și îndeplinesc condițiile de vîrstă și vechime în muncă, vor fi înscrise la pensie pentru limită de vîrstă, ca și angajații, numai dacă în ultimii 10 ani de activitate au lucrat ca angajați.

(2) Cei care au o vechime în muncă de cel puțin 25 ani, bărbații, și 20 ani, femeile, dar nu au lucrat cel puțin 10 ani ca angajați, au drept la o pensie de 500 lei lunar.

(3) Cei care au o vechime în muncă mai mică de 25 ani, bărbații, și 20 ani, femeile, dar nu mai puțin de 10 ani și nu îndeplinesc condiția de vechime ca angajați, prevăzută la alin. I, au dreptul la o pensie calculată din pensia de 500 lei, proporțională cu vechimea dovedită, fără a putea fi mai mică de 350 lei lunar.

(4) Urmașii celor prevăzuți la alin. 1-3 inclusiv, au drept la pensie de urmași în condițiile prezentei legi.

(5) Cei care au o vechime în muncă de 25 ani, bărbații, și 20 ani, femeile, pensionați pentru timpul cotizat la fostele asigurări sociale în altă calitate decît aceea de angajat și au lucrat după pensionare cel puțin 10 ani ca angajați, pot cere stabilirea unei pensii pentru limită de vîrstă, folosind ca bază de calcul media salariilor tarifare lunare din 5 ani de activitate consecutivă din ultimii 10 ani.

ART. 63. — Cetățenii unui stat străin și urmașii acestora domiciliați pe teritoriul Republicii Socialiste România pot cere înscrierea la pensie sau ajutor social pentru timpul servit în țară străină, potrivit convențiilor încheiate între Republica Socialistă România și statul respectiv.

ART. 64 (1) Pensia de orice fel nu poate fi mai mare decît salariul tarifar pe baza căruia aceasta a fost calculată.

(2) Nimeni nu poate primi decît o

singură pensie, indiferent de fondul din care aceasta este plătită ori de legea în care este prevăzută dreptul la pensie, cu excepția celor prevăzuți la art. 48, alin 5.

(3) Persoanele îndreptățite la mai multe pensii pot opta oricînd pentru una din ele, chiar după ce s-a stabilit un drept la pensie.

ART. 65. Dreptul la pensie și ajutor social este imprescriptibil. Pensia și ajutorul social nu pot fi cedate nici total, nici parțial.

ART. 66. Pensia și ajutorul social nu sînt impozabile.

ART. 67 (1) Contractul de muncă al angajaților pensionați la cererea unității se desface pe data înscrierii la pensie.

(2) Pe data înscrierii la pensie se poate desface și contractul de muncă al celor pensionați la cererea lor.

(3) Contractul de muncă al angajaților care sînt și pensionari pentru limită de vîrstă și al celor cu pensii acordate prin Hotărîri ale Consiliului de Miniștri sau ale altor organe competente, poate fi desfăcut oricînd.

ART. 68. Celelalte sectoare de activitate cu case proprii de asigurări și pensii își vor elabora reglementări proprii pe baza principiilor din prezenta lege și ținînd seama de specificul fiecărui sector.

ART. 69. Invalizii și accidentații de război, urmașii acestora, precum și urmașii celor morți sau dispăruți în război primesc pensie potrivit prezentei legi și în condițiile stabilite prin Hotărîre a Consiliului de Miniștri.

ART. 70. Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale, împreună cu Ministerul Justiției, Comitetul de Stat pentru Problemele de Muncă și Salarii și cu acordul Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor vor da instrucțiuni și îndicatii obligatorii în vederea aplicării unitare a prevederilor cuprinse în legislația de pensii.

(3) Pentru beneficiarii de ajutor social, pensia suplimentară se calculează pe baza mediei salariilor tarifare lunare din ultimii 5 ani de activitate consecutivă. Pentru beneficiarii de ajutor social invalizi, care au lucrat mai puțin de 5 ani, pensia suplimentară se stabilește pe baza mediei salariilor tarifare lunare din perioada de activitate.

(4) Angajații care, pînă la data pensionării, au contribuit mai puțin de 12 luni la fondul pentru pensia suplimentară nu au drept la această pensie. Fac excepție pensionarii de invaliditate și pensionarii urmași, care vor primi pensia suplimentară calculată în procentul prevăzut pentru 1—2 ani de contribuție.

(5) Celor prevăzuți la alin. 4, care nu au drept la pensie suplimentară, li se vor restitui sumele plătite cu titlu de contribuție.

(6) Pentru invalizii de gradul III, cuantumul pensiei suplimentare se

reduce la jumătate din procentele prevăzute la alin. 1 și 2, corespunzătoare anilor de contribuție.

(7) Angajații care au împlinit limita de vîrstă sau sînt invalizi și au încetat activitatea fără a putea fi înscrși la pensie sau ajutor social, deoarece nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege, au drept la pensie suplimentară, dacă au contribuit cel puțin 12 luni.

ART. 75. Pensia suplimentară, pentru urmași, se calculează din pensia stabilită potrivit art. 74 alin. 1 și 2, în raport de numărul urmașilor, astfel:

- 50 la sută pentru un urmaș;
- 75 la sută pentru doi urmași;
- 100 la sută pentru trei sau mai mulți urmași.

ART. 76. (1) Pensia suplimentară se stabilește o dată cu pensiile de asigurări sociale sau cu ajutoarele sociale, de către aceleași organe și cu aceeași procedură.

(2) Pensia suplimentară se plă-

tește deosebit de pensia de asigurări sociale, indiferent de cuantumul acesteia din urmă.

(3) Dispozițiile privind cummul, precum și cele referitoare la recalcularea pensiei, pierderea dreptului de pensie sau suspendarea plății acesteia, prevăzute pentru pensiile de asigurări sociale, se aplică, în mod corespunzător, și la pensiile suplimentare.

ART. 77. Dispozițiile prezentei legi intră în vigoare la data de 1 ianuarie 1967.

Pe aceeași dată se abrogă Decretul nr. 292 din 30 iulie 1959, astfel cum a fost modificat și completat prin Decretul nr. 878 din 20 noiembrie 1962, precum și Regulamentul de aplicare aprobat prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 1081 din 31 iulie 1959, modificat și completat prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 1173, din 20 noiembrie 1962.

O MĂSURĂ PĂTRUNSĂ DE GRIJA FAȚĂ DE OM

Dovadă de apreciere și răsplată a muncii

Prețuirea anilor îndelungați de producție

Hotărîrea Plenei Comitetului Central al Partidului Comunist Român cu privire la majorarea pensiilor, îmbunătățirea legislației pensiilor și instituirea pensiei suplimentare din contribuția salariaților mi-a umplut inima de bucurie. Este încă o dovadă a grijii partidului pentru creșterea continuă a bunăstării celor ce muncesc, o dovadă de justă apreciere și răsplată a muncii depuse de-a lungul anilor. În felul acesta se asigură pensionarilor o bătrînețe liniștită, lipsită de griji, o viață demnă, civilizată. Unul din paragrafele noii legi care se referă la categoria salariaților din care fac parte mi-a reținut în mod deosebit atenția. Este paragraful b care spune că profesorii și conferențiarilor din învățămîntul superior și lucrătorii cu funcții asimilate din institutele de cercetări științifice vor putea fi pensionați de instituție la împlinirea vîrstei de 65 de ani la bărbați și 60 de ani femeile, iar la cerere la 62 de ani bărbații și 57 de ani femeile. Este o măsură foarte bună care permite lucrătorilor din diferite domenii științifice să-și sporească contribuția la dezvoltarea economiei, științei și culturii patriei noastre socialiste. În felul acesta pensionarea acestei categorii de salariați va fi urmarea unei îndelungate activități de cercetare științifică, iar pensia va reflecta veridic activitatea prodigioasă a unor oameni care și-au pus întreaga lor energie creatoare în slujba științei și culturii contribuind la ridicarea patriei pe noi culmi.

Hotărîrea C.C. al P.C.R. cu privire la majorarea pensiilor, îmbunătățirea legislației pensiilor și instituirea pensiei suplimentare din contribuția salariaților publicată în presă și transmisă la radio mi-a produs o deosebită satisfacție.

Am lucrat în subteran peste 36 de ani și mă bucur de o bătrînețe fericită și îndesulată. Mărirea pensiei cu 15-20 la sută îmi asigură condiții și mai bune de trai, mă va scuti de grija zilei de mîine. Toate acestea le datorăm iubitului nostru partid

care a dat și dă o prețuire deosebită celor care au muncit ani îndelungați în producție. Pe această cale aduc mulțumirile mele partidului și statului și mă angajez să fiu folositor și de acum înainte, prin activitatea mea, prin îndrumările pe care le dau tinerilor mineri pentru îndeplinirea mărețelor sarcini trasate de partid de a ridica scumpa noastră patrie pe noi culmi ale civilizației și progresului social.

Ion MOMEU
miner pensionar, Petroșani

Ieri dimineață, la sindicatul pensionarilor din Petroșani domnea o atmosferă de mare bucurie. Oamenii care au la activ zeci de ani muncii în producție puteau fi văzuți citind cu viu interes și satisfacție în ziar Hotărîrea Plenei C.C. al P.C.R. cu privire la pensii.

O viață demnă asigurată la vîrsta înaintată

Pe zugravul DRAGU MARIN, șeful unei brigăzi de pe șantierul de construcții din Vulcan, l-am găsit citind ziarul cu Hotărîrea Plenei C.C. al P.C.R.

— Care este părerea dvs. despre măsurile preconizate de conducerea partidului? — l-am întrebat pe tov. Dragu.

— Avînd în vedere necesitatea de cadre calificate pentru economia națională consider firească măsura de a prelungi cu doi ani limita de vîrstă pentru pensionare. Ce-aș putea spune despre măsura cu privire la majorarea pensiilor, îmbunătățirea legislației pensiilor

decît că este binevenită. Mă iau drept exemplu. După noul sistem, voi primi cel puțin cu 260 lei mai multă pensie. Lucrez la acest grup de șantier de 12 ani. Am de gînd să lucrez aici în continuare, așa că voi beneficia și de un spor. Adăugînd că voi cotiza și pentru primirea pensiei suplimentare e limpede: la încheierea anilor de muncă am existența pe deplin asigurată.

Pensia suplimentară

CAPITOLUL XIV

ART. 71. Cu începere de la 1 ianuarie 1967 se instituie, în afara pensiei de asigurări sociale, pensia suplimentară, care se bazează pe principiul mutualității între angajați.

ART. 72. (1) Fondurile necesare pentru plata pensiei suplimentare se formează din contribuția tuturor angajaților. Această contribuție este de 2 la sută din salariul tarifar lunar de încadrare și se varsă prin unități, într-un cont special al Uniunii Generale a Sindicatelor, la Banca Națională a Republicii Socialiste România.

(2) Banca Națională a Republicii Socialiste România va plăti, la sumele depuse, o dobîndă anuală de 1,5 la sută cu care se întregeste fondul pentru pensia suplimentară.

ART. 73. (1) Au dreptul la pensie

suplimentară pensionarii și beneficiarii de ajutor social din cadrul asigurărilor sociale de stat care au contribuit, în timpul activității salariale, la fondul pentru pensia suplimentară.

(2) De asemenea, au dreptul la pensie suplimentară pensionarii urmași, dacă susținătorul decedat a contribuit la fondul de pensii.

ART. 74. (1) Cuantumul pensiei suplimentare, pentru cei care au contribuit cel puțin 10 ani la fondul acestei pensii, este de 14 la sută din salariul tarifar lunar folosit la calcularea pensiei de asigurări sociale.

(2) Pentru cei care au contribuit la fondul de pensii mai puțin de 10 ani, pensia suplimentară se stabilește astfel:

Timpul cît s-a contribuit la fondul de pensii	La sută din media salariilor tarifare lunare
8—10 ani	12
5—8 ani	10
2—5 ani	7
1—2 ani	5

Conf. univ. ing. Emil TRUFIN